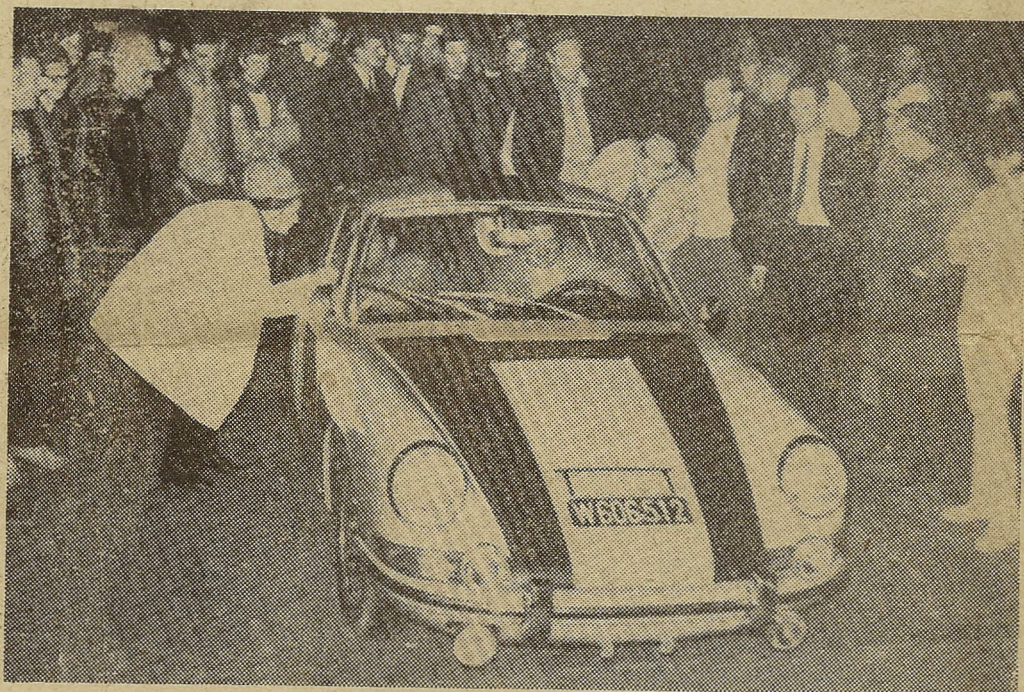


# Megfejtettük autón a rezervátum „titkát”

BMW „kalap” nélkül + Zoknicsere a híd alatt



Svéd versenyző német kocsival, bécsi rendszámmal — magyar földön tévedt el. Hans Hansson megtréfálta a Pap-rét. Rossz irányba hajtott, s Porschéjával nagy késéssel folytatta a versenyt. Hansson a Gellért rakparton a rajt pillanatában ábrázolja képünk. (MTI Foto, Szabó Géza felv.)

Szilvásvárad csodaszép rezervátumában nem volt baj a kis-és nagyvadak „futóművével”. Úgy szedték a lábukat, mintha puskacsó elől futottak volna. Pedig csak egy számukra teljesen ártalmatlan epizódnak lehettek íjedt tanúi. A Cordatic-rallye első napi 831 kilométeres útvonalra érintette ezt a mesébe illő, és békés vidéket is. A rezervátum arnyas, keskeny útja régen porzott annyira, mint szombaton. Még hajnalban a Duna-parton, másfél órával éjfél után a versenybírók figyelmeztették a versenyzőket:

— Két rezervátum szerepel az első szakaszban, mindkettő útja veszélyes. Ajánlatos

## bukósívak viselése.

Nyilván erre emlékezett Szilvásváradon Ferjancz Attila és navigátortársa, Zsemberi Jenő, amikor nekivágtak a sorompó mögött kezdődő 38 kilométeres szakasznak. Ezt a mindvégig kanyargós és keskeny útvonalat 25 perc alatt kellett lefutni. A „civil” ember talán azt mondja erre: semmi. De nem így állt. Amit mi láttunk a rezervátumban, az igenis volt valami. Mégpedig egy merész száguldas, kemény harc a tízed- és századmásodpercekért. Villámgyors sebességváltás, kerékköngés, csúszás és minden egyéb, ami hozzátartozik az autóversenyhez. Persze, eddig is sok minden történt, amíg idáig eljutottak a gépkocsik.

Az első igazi erőpróbára Visegrád közelében, a Pap-réten került sor. Szegény svéd, Hans Hansson Porschéja elmondhatja, hogy ellentétes irányban haladt — kissé kockázatos dolgog. Mert ezt tette a Porsche. Így Hansson nyomban tízperces késéssel kezdte az 1659 kilométeres versenyt. A lengyel autósok nem tették ki magukat efféle tévedéseknek, mert a BMW-s Ziskowszki így szóló társaihoz:

— A rajt után álljunk félre, várjuk meg az egyik magyart, aztán

## ragadjunk rá.

Ő csak ismeri a terepet. Nem igaz?

Így történt, hogy a Renault-Gordonival rajtolt magyar Jancsó, Rusznyák kettőt szinte egy „konvoj” várta. A magyar kettős már túljutott Visegrádon, és már áthaladt Budapesten az Árpád-hídon is, amikor a jó kedélyű Rusznyák István kijelentette:

— Jó hecc lenne, ha most kimennénk a ligetbe, s ők csak jönnének utánunk.

Jancsó nevetett, kitétte a hid aljában az indexet balra, aztán megjegyezte:

— Talán bosszúsak is lennének, hogy reggel fél hétkor még nincs nyitva a Vidámpark.

Am a híd alatt más is történt. Kelemen Ferenc, aki egy új Polski-Fiattal állt versenybe, zoknit cserélt. Nem tehetett mást, miután verseny közben beázott a cipője.

— Leesett belül a hűtővezeték gumija, s annyira meglepődtem, hogy már azt hittem, kigyulladt a kocsim. A végén mégis „vízoltókért” akartam kiáltani, mert szinte előlötötte a kocsit a víz. Az osztrákok

## 9-es rajtszámmal

futó, csodálatosan szép BMW-je azt a „tisztelatlenséget” követte el, hogy „kalap”, illetve sapka nélkül érkezett Budapestre. Még hozzá az olajtartály sapkája veszett el, s ez a kis semmiség még Szilvásváradnál is erősen megkeserítette a versenyzők életét. Hiába kívánták az olajspakát lenkoplaszttal helyettesíteni, a gőzölögő olaj nem sokat hederített rá, így az egész motorház olajban fürdött.

De mi is történt a rezervátumban?

A rezervátum „titkát” szombaton sokan megfejtették. Nehéz volt ezt például megfejtenie a 120 kilós Mester Istvánnak, aki 650-es Steyr-Puchban gyakran érezte fején a kocsit tejet. A „titkot” megfejtette csaknem valamennyi magyar versenyző, az NDK-sok, a lengyelek, jugoszlávok és osztrákok is. De megfejtette Szabó I. László és navigátora, saját fia, Péter is. Péter volt egyébként a mezőny legfiatalabb „mit-fahrere”.

A „titok”: a kocsit felett

## teljes uralom.

Csak így tudtak a 31 kilométeres ösvényen hetvenes átlagot kipróbálni a versenyzők. Hogy ez fászító volt? Igen! Lám, Karácsonyi Zoltán segítője, Dobi Dénes a nyugodt betonon mély álomba szenderült, s még a százás, százhuszas átlag sem zavarta álmát. Éberségére bizony nagy szükség lesz éjjel, a második nagy szakaszban, s a harminchatorás verseny utolsó perceiben is.

Szabó András